

DESCONTENTS pàg 3
El grau de satisfacció de viure a Barcelona és el més baix des del 1995

DISSABTE 6 D'ABRIL pàg 8
Guillem Feliu presenta la novel·la 'Les Llums de Lubbock' a la Llibreria Barra Llibre

líniasants ^{21 anys}

Núm. 510 · 3/4/2024 · liniasants.cat

Denuncien dos casos d'assetjament immobiliari

Els afectats viuen en blocs situats a Sants i al Poble-sec i en aquest darrer conflicte hi ha quatre pisos ocupats pàg 8

Foto: X (@georginalazaro)

COLLA CASTELLERA pàg 8
Els Bandarres presenten el programa per celebrar el seu 25è aniversari

SUCCESSOS pàg 8
Un grup de joves agrideix una dona trans al Poble-sec

A FONTS pàgs 10 i 11
El Tram celebra 20 anys: el transport més ben valorat

Insubstituible

La pastisseria Kessler Galimany tanca 74 anys després pàg 14

Home
BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptge. Urset, 3

Centre Catòlic de Sants
C/Antoni de Capmany, 72
(Al costat Plaça de Sants)
Tel. 933325037
www.ccsants.cat

DIUMENGE 7 ABRIL

18 h

HE MORT EL POP

Tot el que Guimerà es va descuidar d'escriure

*Una obra de Lluís-Anton Baulenas dirigida per Marc Vilavella,
amb la direcció i creació musical de Marc Sambola.*

*Una producció de la Federació d'Ateneus de Catalunya,
Apunta Teatre i El Maldà.*

Venda de localitats a secretaria de
dimarts a divendres de 17 a 20 h, a taquilla i a entrapolis.com

HE MORT EL POP

TOT EL QUE GUIMERÀ ES VA DESCUIDAR D'ESCRURE.

obra de Lluís-Anton Baulenas

dirigit per Marc Vilavella

Creació i direcció musical de Marc Sambola

Intèrprets: Serrat, Col, Antonio de Valle, Rafael Rivas

TEATRE
MUSICAL

DIUMENGE 14 D'ABRIL A LES 18H

INSPIRAT EN EL MUSICAL
"COP DE ROCK"

entràpolis!
venda d'entrades online

SANTS
TEATRE

DIUMENGE 14 ABRIL

18 h

ROCK D'AMOR

*Una adaptació en playback del musical
"Cop de rock" que recull la banda sonora
del rock català dels anys 90*

Quadre Escènic Sant Medir

Venda de localitats a secretaria de
dimarts a divendres de 17 a 20 h, a taquilla i a entrapolis.com

Sants
"ESTABLIMENTS UNITS"
Carrers de Sants

P GARATGE
LA FARGA
C/ de la Ferreria, 22

1913 110 ANYS 2023
Mercat de Sants

40
aniversari
Federació d'Ateneus
de Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Venda de localitats
entràpolis!
venda d'entrades online

La satisfacció va per barris

- » El grau de satisfacció de viure a Barcelona és el més baix des del 1995 i varia segons el barri
- » El veïnat que pitjor valora residir a la capital catalana és el de l'Eixample i Sarrià-Sant Gervasi

Albert Alexandre
BARCELONA

El grau de satisfacció dels ciutadans de Barcelona de viure a la capital catalana és el més baix des del 1995, primera data de la qual es tenen estudis d'aquesta mena. Això és el que es desprèn de les dades de l'Ajuntament, que situen la nota en un 7,2 de mitjana. Fa 20 anys, per exemple, es valorava amb un 8 la ciutat, i des del 1995 fins al 2003 la nota mai va baixar del 7,8. L'únic any similar al 2023 va ser el 2020, amb la pandèmia, quan la nota mitjana va ser de 7,3. Actualment, doncs, quasi un de cada 10 habitants està molt poc o gens satisfet de viure a la ciutat.

Però no tothom valora Barcelona de la mateixa manera. Segons les dades, la població que viu a la ciutat i que ha nascut a fora de la Unió Europea és qui més nota dona a la capital catalana: un 8,2. Per darrere hi ha les persones de més de 75 anys (7,8), els estrangers de la UE (7,6), les persones amb un nivell socioeconòmic baix (7,6) i les persones de 25 a 34 anys (7,5). A l'extrem contrari hi trobem els votants del PP (6), els votants de la CUP (6,5), les persones d'entre 45 i 54 anys (6,7) i els votants de Junts i d'ERC (6,8). Així mateix, en termes generals, la població amb ideologia d'esquerres (7,2) valora millor la ciutat que qui s'escora a la dreta (6,8).

VALORACIÓ DE LA CIUTAT

Viure en un barri o en un altre altera notablement la percepció que els habitants tenen de la seva ciutat. D'aquesta manera, la població que més valora viure a la capital catalana és la de Nou Barris (7,4), Sant Martí i Ciutat

La valoració de la satisfacció de viure a Barcelona es troba en mínims històrics, segons dades de l'Ajuntament. Foto: Natàlia Segura/ACN

Vella (7,2). Per contra, Sarrià-Sant Gervasi i l'Eixample (7,1) són els districtes on la satisfacció de viure a Barcelona és més baixa.

Si ampliem el focus, observem que els barris més descontents són Sarrià, les Tres Torres, Vallvidrera i la Sagrada Família, que puntuen la ciutat per sota del 7. Per contra, Torre Baró, Ciutat Meridiana, Vallbona, Canyelles, Roquetes, la Trinitat Nova, la Trinitat Vella, Baró de Viver, el Bon Pastor i la Barceloneta valoren la ciutat amb notes entorn del 8.

En resum, els ciutadans dels barris més benestants estan menys satisfets de viure a Barcelona, mentre que als barris empobrits passa el contrari.

VALORACIÓ DELS BARRIS

Una cosa és valorar la nostra ciutat i l'altra el barri on vivim. Com

valorem el nostre entorn quotidià? Una altra vegada, les xifres actuals són de les més baixes de la història recent. Els ciutadans de la capital puntuen amb una nota de 7,6 el seu barri. Els pitjors registres daten del 2006 i 2007, quan la nota mitjana a tota Barcelona va situar-se en el 7,5, i els millors van ser entre els anys 2016 i 2019, quan la nota mai va baixar del 8.

Així mateix, els graciencs són els habitants que estan més satisfets de viure al seu districte, ja que el valoren amb un 8 de nota. Per contra, al districte de Ciutat Vella és on els ciutadans estan menys satisfets amb el lloc on viuen i li atorguen una puntuació de 6,4.

Si de nou ampliem el focus, veiem que el barri pitjor valorat és el Raval (5,9), juntament amb

els barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera (6,5). També registren notes més baixes que la resta de barris de la ciutat Torre Baró, Ciutat Meridiana, Vallbona, la Trinitat Vella, Baró de Viver i el Bon Pastor. Tots ells amb un 7,2 de nota.

Els barris benestants valoren positivament el seu entorn, però no així els de renda baixa

A l'extrem contrari hi trobem la Dreta de l'Eixample (8), el Camp d'en Grassot (8,1), Gràcia Nova (8,1), la Vila de Gràcia (8), Sant Andreu (8), la Vila Olímpica (8,1), el Parc i la Llacuna del Poblenou (8,1), el Po-

blenou (8,1), Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou (8,1), Horta (8,3) i la Font d'en Fargues (8,3).

ORGULL DE PERTINÈNCIA

Per tant, els barris on la població està més orgullosa de pertànyer-hi són Horta i la Font d'en Fargues. Curiosament, això no sempre ha estat així. De fet, el 2019, els barris on la població estava més satisfeta de viure-hi eren Pedralbes (8,7), Sarrià, les Tres Torres i Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes (8,4).

Ara, en aquests barris les notes no superen el 8. Sigui com sigui, els barris benestants valoren molt positivament el seu entorn, mentre que els que tenen famílies amb rendes més baixes tenen una autopercepció del seu barri menys benevolent.

Rep l'actualitat
i les notícies
d'última hora
de **líneasants**

Estrenem
canal de
WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

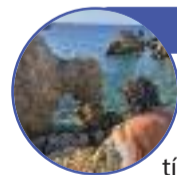
@AngelAguiloP

Aquests dies, com el 90% dels pares amb fills que juguen a futbol, he estat en un torneig de Setmana Santa. Estaria bé que els futbolistes professionals veiessin la influència que tenen en el comportament dels infants. Surten al camp resant, amb looks demencials, arriben al poliesportiu amb necessers sota el braç...

@CarlaVall

Surt a la llum qui va pagar la fiança perquè Dani Alves sortís de la presó. "La revista, coneguda al Brasil, fa grans reportatges de gent important del Brasil, però també a nivell internacional", ha afirmat la periodista, revelant que el mitjà li hauria donat aquest milió d'euros "a canvi d'un reportatge que s'estaria fent ja".

@alexsncimnt

Tanquem el mes de març amb una bona notícia: tongada de pluges a moltes comarques, amb acumulacions totals que superen els 40 o 50 l/m² a les capçaleres dels rius pirinencs! Un final perfecte per a un març plujós (molt plujós a alguns llocs) que ha marcat un bon gol a la sequera.

@perearagones

Les conclusions de l'informe sobre el referèndum d'independència de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern són clares: votar sobre la independència de Catalunya és possible en l'actual marc legislatiu i només és qüestió de voluntat política fer-ho realitat. Com l'amnistia.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La colla castellera del Poble-sec celebra enguany el seu primer quart de segle. Els Bandarres han presentat una programació, sota el lema *25 anys a la poblesequina!*, que es posarà en marxa el 4 de maig amb la Diada de Can Bandarra.

Bandarres

pàgina 8

L'escriptor santsenc presentarà el 6 d'abril, a la Llibreria Barra Llibre de la plaça d'Osca, el seu nou llibre: *Les Llums de Lubbock*. Es tracta de la segona novel·la de Feliu després de l'estrena literària feta l'any 2022 amb *La gran novel·la catalana*.

Guillem Feliu

pàgina 8

La històrica pastisseria Kessler Galimany del carrer de Sants va abaixar la persiana aquest dilluns després de 74 anys d'història. L'establiment deixa un llegat inesborrable a la memòria de molts santsencs de diferents generacions.

Kessler Galimany

pàgina 14

El + llegit

[líneasants.cat](https://www.lineasants.cat)

- 1 **Tanca la Pastisseria Kessler Galimany després de 74 anys a Sants**
- 2 **Can Climent serà el nou espai de cultura popular de Sants**
- 3 **Denuncien agressions i assetjament per a fer fora els veïns d'un bloc del carrer Magalhaes**
- 4 **Denuncien "assetjament immobiliari" en un bloc del carrer Jocs Florals de Sants**
- 5 **La norma dels 15 minuts: les ciutats metropolitanas, al capdavant de tot l'Estat**

La *viè est ondoyante*, escriu Montaigne, una observació molt encertada contra el fanatisme, la incomprensió i el dogmatisme que, per èpoques, sembla augmentar: "L'home és sens dubte un tema meravellósament inútil, divers i ondulant". Vivim en una societat procliu a la consigna, on la veritat ja no és necessària per convèncer; qui parla bé sembla que té més raó, per això estem plens d'ensarronadors; hi ha molt pocs galliners i moltíssims galls que busquen, més que conversar, fer-nos canviar d'opinió. El llenguatge és la moneda més devaluada, representa un marc relatiu, dubtós i discutible.

Tot i així, prendre decisions és una prerrogativa exclusivament humana. Robert Sapolsky comenta que cada dia estem decidint sobre circumstàncies que no sempre estan a les nostres mans. El neurobiòleg parla de determinisme, d'una llarga cadena on cada moment és el resultat d'una experiència anterior. No hi ha res que succeeixi sense una explicació. Tota mena d'aspectes influeixen en el nostre comportament. Som el resultat d'allò que no podem dirigir, per molt de talent i esforç que es tingui.

Però treballar i investigar en el camp social no és una ingenuïtat, no interfereix en l'anàlisi per col·locar les coses al seu lloc. Caldrà acceptar que algunes persones són tractades molt millor que la mitjana, igual que altres reben una atenció molt pitjor per qüestions sobre les quals no tenen cap domini. Gran part de la humanitat no té la mateixa sort i encara que no

és culpa seva, restar mancats d'habilitats no sembla ser una explicació convincent.

Sabem prou per entendre que les vides de certes poblacions menys afortunades mereixen ser visibles i que el principal determinant d'un baix estatus té a veure amb un context cultural ple d'insuficiències que provoca *handicaps* cognitius, inseguretat emocional, fragilitat educativa i baix capital relacional, com apuntava Bordieu. Patir necessitats divideix la població en dos, amb tots els seus matisos; després hi ha els que fluctuen de penent de canvis a favor o en contra i, finalment, els superbs, rics i poderosos que consideren els seus mèrits resultat del propi esforç i dedicació. Les capes desfavorides no limiten la seva existència a una qüestió exclusiva d'accés a béns materials, no es tracta només de desigualtat sinó de la manera com es mira per comprendre-la.

No és gens fàcil escriure sobre persones que no coneixem, no és fàcil fer relats de supervivència encara que, aparentment, parlem la mateixa llengua. Hi ha massa turistes de la caritat que es compadeixen de les desgràcies dels pobres i se'n van a dormir amb el cor ben ample, explica el director de cinema Mateo Garrone. Les històries han de trobar el seu moment,

l'important és narrar-les des de la humilitat, sense intrusismes. Reconstruir viatges és una manera d'humanitzar el relat, posar-li cara a fets que generalment només es coneixen per xifres. Darrere de cada narració hi ha una família, un desig, un seguit de somnis, i és important fer-ho palès mostrant el que habitualment està amagat.

Però hem de vigilar de no convertir la desgràcia en un espectacle, el dolor no ha de ser argument per a una bonica biografia o un magnífic projecte. Per configurar un discurs convincent és important encertar en allò que creiem que és bo: cultivar actituds de compromís amb els reptes cívics. No ens havíem fet mai tants petons, escrivim les millors poesies alhora que segueixen les morts injustes, discriminacions per gènere, ètnia, racialització, edat, ubicació geogràfica, deslocalització... Som una espècie plena de contrastos.

També anomenada paramnèsia, el *déjà-vu* tracta de la sensació d'haver viscut una situació amb anterioritat sense que això, necessàriament hagi passat. Són errors inofensius en la percepció de la memòria. Distraccions del cervell. L'experiència del *déjà-vu* es dona més sovint entre persones amb millor nivell socioeconòmic i educacional.

Línia Sants no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMona

@mhistoriacat: La Mona és una de les tradicions més populars i arrelades de Pasqua, però té un significat incert. És una tradició del segle XV que es remunta a l'època romana.

#VisibilitatTrans

@BelOlid: El 31 de març és el dia de la visibilitat trans. La gent còmoda amb el gènere en què ha crescut decidí el preu que hem de pagar per fer-nos visibles.

#Lavapiés

@JkbRivero: La brutal agressió policial gravada per un veí a dos joves africans a Lavapiés ha passat desapercibuda. Si no són futbolistes, el racisme no interessa.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminismo liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matisar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilitista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Quarenta anys després que es cometés un assassinat a Oregon, als Estats Units, s'ha resolt el cas i s'ha descobert el responsable dels fets. Ha estat gràcies a un xiclet que va llançar, a través del qual s'ha analitzat el seu ADN.

Mai una compra a la plataforma de roba Shein havia estat tan sorprenent. Una clienta nord-americana, en rebre el paquet, va trobar un flascó de sang i una llauna de mongetes. L'empresa de transports l'hauria manipulat.

Un jove *tiktoker* s'ha fet famós per no rentar-se els cabells. En concret, fa gairebé 600 dies que no fa servir xampú i el seu objectiu és arribar fins als 1.000 dies. Esperem que no es converteixi en una nova tendència.

La Setmana Santa sempre deixa imatges per al record. A Bilbao, es van oblidar de tallar el trànsit i una processó va passar entremig de cotxes i autobusos. Els mateixos nazarens havien d'anar aturant els vehicles.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

DISTRICTE LGTBI

La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques

El Centre LGTBI de Barcelona presenta fins al 31 de maig dues exposicions fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+. Les mostres es titulen *Encarnar la ferida* i *Un archivo inexistente*.

Pel que fa a *Encarnar la ferida*, la premissa de l'exposició és "com es transformen els afectes d'un vincle arran d'una mastectomia en una persona de gènere dissident? I quines complexitats impliquen aquestes experiències en persones neurodivergents?".

Mitjançant càmeres analògiques d'un sol ús, la mostra fuig de la romantització de les cures i, des de la tendresa, estableix un diàleg complex amb l'humor, la despersonalització, el dolor i la disfuncionalitat.

Al cap i a la fi, *Encarnar la ferida* és un projecte fotogràfic que centra la mirada en l'afectivitat d'un vincle format per persones no binàries neurodivergents.

Un dels propòsits de l'exposició és allunyar-se de la voluntat d'explicar les vivències com si fossin universals. En comptes d'això,

fa públic allò que es concep com a domèstic o privat, polititza la intimitat i gesta un relat quotidià com a memòria pròpia.

Encarnar la ferida és un projecte a càrrec de *cymbionte colectiv_*, un col·lectiu artístic i curatorial que treballa des de l'experiència situada i l'activació de metodologies *queer*.

Les mostres posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+

Pel que fa a *Un archivo inexistente*, és un projecte que conté imatges fictícies. Parelles homosexuals i persones *queers* o no-binàries de classe treballadora, situades a principis del segle XX a Amèrica Llatina, posen davant la càmera. Les fotografies han estat creades amb intel·ligència artificial.

Felipe Rivas San Martín, responsable de

la mostra, fa un exercici "retrofuturista" i a través d'algoritmes reimagina i crea un passat *queer* i local.

Tal com explica el crític *queer* cubà-estatunidenc José Esteban Muñoz, una de les conseqüències de la cultura heteronormativa és que l'experiència *queer* del passat no va poder deixar registre. Encara menys per a les persones del sud global i de classe treballadora.

L'exposició de Felipe Rivas San Martín, artista visual xilè, assagista i activista sexe-gènere dissident, compila un conjunt d'imatges estranyament commovedores i afectives. Són versemblants a simple vista, però amb una mirada més atenta desvelen les imperfeccions, profundament *queers*, d'una tecnologia en procés de desenvolupament.

Les dues exposicions fotogràfiques es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22, en el seu horari habitual d'obertura. Les mostres formen part del cicle d'activitats *Interferències. Memòries col·lectives* que porta a terme el Centre LGTBI.

FLAIXOS AMB ORGULL

El Consell d'Europa, al Centre LGTBI

Durant els dies 18 i 19 de març, el Centre LGTBI de Barcelona va acollir la reunió del Consell d'Europa sobre la resposta policial als crims d'odi LGTBI-fòbics, davant l'augment de les denúncies.

L'objectiu va ser analitzar i revisar de manera integral el Manual de Formació del Consell d'Europa pel que fa als delictes al voltant de l'LGTBI-fòbia.

La trobada era coorganitzada pel Consell d'Europa, Gaylespol, associació de policies LGTBI d'Espanya, i l'European LGTBI Police Association.

Debat i projecció d'Alteritats

El 26 d'abril a les 17:30 hores, el Centre LGTBI projecta el documental *Alteritats*, que recull les veus d'una diversitat de dones lesbianes residents a Catalunya de diferents generacions.

Després de la projecció del documental, tindrà lloc el col·loqui amb Alba Cros Pellisé, una de les directores d'*Alteritats*, i amb participants del film. L'activitat es fa en col·laboració amb el grup de dones del Casal Lambda.

Afrontar l'embaràs en companyia

L'últim dimarts de cada mes, a les 18 hores, l'Associació de Famílies LGTBI organitza una sessió del grup de suport a l'embaràs o a l'espera d'una criatura per part de famílies del col·lectiu.

La trobada es fa via Zoom i va a càrrec de Lúcia Sánchez i Laura Bassolas. Totes dues són psicòlogues clíniques, mares i membres de l'entitat.

El grup de suport té l'objectiu de compartir i donar resposta a les dificultats que puguin sorgir en aquest procés, especialment dins de les famílies LGTBI+.

Foto: cymbionte colectiv_ / Centre LGTBI

Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada

Foto: Camila González S. / Centre LGTBI

En el marc del Dia de la Visibilitat Lèsbica, el 25 d'abril a les 18 hores tindrà lloc la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya* al Centre LGTBI de Barcelona.

La invisibilització, el silenci i l'ocultació han marcat la (no) història de les lesbianes a Catalunya i arreu del territori. Escriure i compartir la història, en primera persona i en plural, des de les bases del moviment i amb les seves protagonistes és una tasca imprescindible per reconèixer un passat existent, però invisible, que ha deixat empremtes.

I això és justament el que pretén fer la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya*: ser un espai on debatre sobre la pròpia memòria i posar el focus en les seves his-

tòries, també com un acte de justícia. La taula rodona estarà formada per Isabel Franc, escriptora, humorista i professora al Màster de Gènere i Comunicació de la UAB; Mercè Otero, professora jubilada i activista feminista; Marta Estella, militant lesbofeminista retirada i lingüista; i Maio Serrasolas Moreno, cantant transfeminista i activista lesbiana. Totes elles són les protagonistes d'una història silenciada, i per això faran memòria sobre les lluites que les han precedit.

L'entrada a l'acte és gratuïta i lliure fins a completar l'aforament, i se celebrarà al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22. A més, hi haurà interpretació en llengua de signes catalana.

Urbanisme | L'antic Cine Capri serà una residència

L'antic Cine Capri reobrirà al juny reconvertit en una residència privada per a gent gran. La Vostra Llar serà l'empresa qui regenti la residència i ja encara la recta final de les obres, a falta de la llicència d'activitat.

Denuncien assetjament per fer fora uns veïns del Poble-sec

» Els afectats viuen al bloc de número 33 del carrer Magalhães
» En quatre pisos de l'edifici hi viu gent que ha ocupat els habitatges

HABITATGE ▶ Un grup de veïns, assessorats pel Sindicat de Llogateres, han denunciat amenaces, agressions físiques i sabotatges per fer-los fora del bloc del número 33 del carrer Magalhães, al Poble-sec. A l'edifici hi ha cinc pisos petits, quatre dels quals estan ocupats i un altre en règim de lloguer.

Fa uns dies una empresa anti okupes els va treure la porta de la finca i va deixar l'edifici "obert al carrer i accessible per a qualsevol", expliquen en un comunicat. Des de llavors, els veïns s'han vist obligats a fer guàrdies de 24 hores "per evitar nous sabotatges a les instal·lacions i preservar la seva seguretat". Els veïns denuncien que també els han sabotejat l'aigua i la llum. A més, els propietaris s'haurien negat, segons la mateixa versió veïnal, a reparar les destrosses causades per a fer fora els inquilins.

El propietari de l'immoble, un fons d'inversió rus, fa temps

Els afectats viuen al número 33 del carrer Magalhães. Foto: Línia Sants

que intenta fer fora els habitants de l'edifici, segons expliquen els afectats. Estan patint, afegeixen, "un assetjament" que els ha obligat a interposar sis denúncies als Mossos d'Esquadra i dues querrelles contra el fons.

ALERTEN D'UN ALTRE CAS

D'altra banda, el passat 21 de març el Grup d'Habitatge de Sants i el Sindicat de Llogateres

de l'Hospitalet van convocar una roda de premsa per denunciar dos casos més d'assetjament immobiliari. El que afecta Sants és el del bloc del carrer Jocs Florals, 69, on vuit veïns han decidit quedar-se a casa seva després que no els renovin el contracte de lloguer i denuncien amenaces a la porta de casa. Tres dels veïns tenen demandes judicials per part de la propietat.

Els Bandarres celebren 25 anys de vida castellera

CULTURA ▶ La colla castellera del Poble-sec està d'aniversari: enguany fa 25 anys. Els Bandarres preparen un munt d'actes de celebració de l'efemèride, que arribaran a escenaris tan emblemàtics com el Museu Nacional d'Art de Catalunya o el castell de Montjuïc.

Sota el lema *25 anys a la poblesequina!*, l'entitat organitzarà activitats que giraran entorn dels "castells, la festa, la memò-

ria i el barri". El 4 de maig el local de la colla acollirà la Diada de Can Bandarra i un sopar especial. Els castellers es deixaran veure de nou el 6 de juliol al pati d'armes del castell de Montjuïc.

El programa cultural dels bandarres també inclou dues exposicions i un documental sobre la seva evolució al llarg d'aquest quart de segle. A més, la colla lluirà un nou logotip amb un 25 com a element central.

Castell. Foto: Castellors del Poble Sec

Un grup de joves agredeix una dona trans al Poble-sec

DISCRIMINACIÓ ▶ Un grup d'uns 20 joves van agredir i atacar "greument" una dona transsexual a la plaça del Sorridor del Poble-sec el passat 22 de març. Els fets van tenir lloc quan la víctima, veïna del barri, va ser "colpejada, insultada i humiliada davant la indiferència" de les persones que hi havia al carrer, segons l'associació Poble-sec Feminista.

Els agressors van atacar la dona amb un gos i van llençar-li llibres i objectes per a colpejar-li el cap, expliquen. L'observatori

Contra la LGTBI-fòbia va donar a conèixer l'agressió en una publicació a les xarxes socials. La dona atacada ha presentat una denúncia davant els Mossos d'Esquadra i ha rebut assessorament i atenció de l'entitat de defensa del col·lectiu LGTBI.

Associacions en favor de la igualtat han demanat la col·laboració de veïns i locals del barri per a aconseguir imatges de l'agressió. El grup d'agressors, habitual a la zona, va fugir del lloc dels fets abans de l'arribada de la policia.

Guillem Feliu presenta la seva segona novel·la

Guillem Feliu amb la seva nova novel·la. Foto cedida

CULTURA ▶ La Llibreria Barra Llibre de la plaça d'Osca acollirà el 6 d'abril a les 19 h de la tarda la presentació del nou llibre de l'escriptor Guillem Feliu: *Les Llums de Lubbock*. Es tracta de la segona novel·la que l'escriptor publica, després de *La gran novel·la catalana*.

Així, l'obra de Feliu tracta sobre un periodista novell que viatja a Texas per reunir-se amb el conegut parapsicòleg James Mullin, especialista en ufologia i altres estudis pseudocientífics. La revista sobre fenòmens pa-

ranormals per a la que treballa li ha encarregat un reportatge al voltant del personatge i la seva obra i que podrà redactar en el transcurs d'una ruta per carretera que el cèlebre investigador ha acceptat dur a terme en companyia del reporter.

Amb tot, abans de ser escriptor de novel·les, Feliu es va dedicar al dibuix i el còmic, però a poc a poc es va anar decantant per l'escriptura, fins al punt de fer nombrosos treballs poètics que ha compartit en diferents plataformes literàries.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat;

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraguas dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per encàrrec de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima celeritat i impuls col·lectiu.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir rails i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de rails i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integran de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integran de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Creu Coberta

Presentem els sotagots dels ODS!

El pròxim **dilluns 8 a les 19 h** us convidem a la presentació del document amb el qual Creu Coberta fa un pas endavant per explicar els Objectius de Desenvolupament Sostenible aplicats al món del comerç. Consells bàsics per ser sostenibles des del nostre taulell.

A més, presentarem els **nous sotagots** que a partir de la setmana vinent podreu trobar als establiments de l'eix, i que tenen magnífiques il·lustracions sobre la sostenibilitat.

L'eix comercial Creu Coberta us convida a la presentació de la campanya **ELS ODS AL COMERÇ DE CREU COBERTA** que tindrà lloc el dilluns 8 d'abril de 2024 a les 19 h al Meeting Point (Creu Coberta 26)

Us hi esperem!

Nous socis a Creu Coberta

Donem la benvinguda als nous socis de Creu Coberta. Ells són exemple de compromís amb el nostre eix, amb la millora contínua i amb els valors del comerç de proximitat.

■ Equivalenza

Un establiment de prestigi s'incorpora a la gran família de Creu Coberta! Al carrer de la Creu Coberta 107 hi ha aquest santuari de la cosmètica i perfumeria de qualitat, on trobareu allò que us agradi. Ja disposa de la Q de Qualitat.

Creu Coberta, 107

■ Mood Espai

Si busques un lloc al barri on poder fer teràpies, teatre, ioga, dansa, o diversos tallers, passa per Mood Espai, on podeu trobar espais a la vostra mida per activitats dirigides o compartides, així com a un espai de treball ideal per a vosaltres.

Carretera de la Bordeta, 7

■ Hostal Baler

Un clàssic de l'allotjament al nostre barri. Sempre que vingui algú a visitar-vos uns dies i no tingueu lloc a casa, a l'Hostal Baler hi trobarà un espai amè, proper i com si estigués a casa. No dubteu a posar la família a les seves mans.

Torre Damians, 11

■ Gaming Creu Coberta

Un lloc d'esbarjo per a adults, on poder deixar fora les preocupacions i competir amb les màquines a mil i un jocs, sigui sol o acompanyat amb els amics. Un lloc amb solera que ja fa molts anys que és al nostre barri.

Creu Coberta, 47

■ Arroceria Plaza España

Una arrosseria acabada d'inaugurar a Creu Coberta. Un lloc on poder degustar el plat més típic per al turisme, la paella i l'arròs. L'haurèm d'anar a tastar de seguida. Benvinguts a Creu Coberta.

Creu Coberta, 50

El Poble Espanyol acull la 2a edició del Mahou Pizzas Fest

■ Del **19 al 21 d'abril** arriba al Poble Espanyol de Barcelona la 2a edició del **Mahou Pizzas Fest**, el festival més gran del país dedicat al plat estrella de la gastronomia italiana.

■ L'organització preveu superar l'èxit de la primera edició, que va rebre més de 30.000 visitants a la Farga de l'Hospitalet. El canvi d'ubicació respon a la vo-

luntat de celebrar l'esdeveniment en un recinte més gran i a l'aire lliure.

■ Els assistents al Mahou Pizzas Fest podran gaudir de tallers, *showcooking*s, música en directe i l'oferta gastronòmica de **16 restaurants italians de Barcelona** i àrea metropolitana que competiran per endur-se un dels **dos premis a la millor pizza**.

L'accés al festival és **GRATUÏT** per a residents a Catalunya. L'entrada s'haurà de descarregar online a www.pizzasfest.com

Normativa | Nova exigència per a les botigues fantasma

El Govern obligarà les *dark stores* o botigues fantasma a tenir espais d'espera per als vehicles que fan les entregues de comandes, així com a habilitar una zona d'estada dels seus repartidors a l'interior la dimensió de la qual l'escolliran els consistoris.

L'adeu als dolços més famosos

» La pastisseria Kessler Galimany abaixa per sempre la persiana després de 74 anys d'activitat
 » Els impostos, el preu del lloguer i els nous hàbits de consum han fet "inviàble" el negoci

Raül Martínez
SANTS

La històrica pastisseria Kessler Galimany del carrer de Sants ha tancat per sempre. Les mones van ser les protagonistes d'aquest 1 d'abril, el darrer dia d'activitat d'un negoci que feia 74 anys que endolcia la vida al barri.

"Hem fet un esforç molt gran per a mantenir-nos des de la pandèmia. Fa temps que arrossegàvem una gran debilitat econòmica, el personal s'està jubilitant i no hi ha relleu generacional", explica Joan Galimany.

La segona generació de pastissers Galimany, liderada pel Joan Galimany, ha escollit acomiadar-se del negoci en un dels dies més especials per al sector: el Dilluns de Pasqua. Padrins i padrines feien cua dilluns per endur-se les últimes mones firmades pels Kessler Galimany.

Els darrers dies de la pastisseria es van aprofitar per donar les gràcies a la clientela i dir adeu als veïns. "Els clients han vingut amb molta pena aquests últims dies. Hi ha famílies que ens compraven els pastissos des de fa quatre generacions", recorda Galimany.

El comiat, però, ha estat agre dolç. "Hem sigut molt feliços malgrat que els últims anys ens hagim cremat. No podíem continuar representant la botiga com cal, el negoci anava en declivi i necessitàvem descansar, així que el millor ha sigut abaixar la persiana", assegura el pastisser.

EREN ALTRES TEMPS

Els inicis de la pastisseria es remunten als anys cinquanta, quan la Teresa Kessler i en Josep Galimany van fundar el que ràpidament es va convertir un dels forns de referència de tot el barri. La Teresa, que es dedicava a la confecció de gènere de punt i el Josep, que era pastor i forner, van inau-

Joan Galimany a l'aparador de la pastisseria Kessler Galimany decorat per al dia de la mona. Foto: El3.cat

gurar el negoci tot just casar-se, el maig del 1950.

El model de fleca de la parella va ser tot un èxit comercial. Malgrat que van arribar a tenir quatre botigues, el seu fill reconeix que ara el tipus de negocis que sobreviuen al barri són molt diferents: "No és el mateix treballar

actualment, amb les noves normatives, els nous impostos, i els nous lloguers. Les petites empreses no podem assumir totes aquestes despeses".

Per sort, el tancament de la pastisseria no suposarà el comiat total de la nissaga Kessler Galimany. La petita cafeteria del car-

rer de Cros, a pocs metres del mític local del carrer de Sants, continua oberta. Aquí es podrà continuar gaudint de les elaboracions del seu forn i de l'atenció dels Galimany, la Judith, que s'encarregarà de mantenir viu el llegat d'una família que forma part de la història de Sants.

Hostafrancs
 PLATS CUINATS
 des de 1979

**Obert de dijous a diumenge
 de 10.30 a 15:30h**

CONSELL DE CENT, 17 - 93 424 38 17 - www.platscuiatshostafrancs.com

"La Muntanya"
 Xarcuteria des de 1966

**OFERTA FANTÀSTICA!!
 ESPATLLA IBÈRICA DE JABUGO**
 Sencera, desossada i llescada al buit
98,95€ / la peça

**Els oferim una àmplia gamma de
 Pernils de Jabugo - Salamanca
 Trevelez i embotits
 de primera qualitat totalment garantida**

CREU COBERTA, 45 - TEL. 93 423 48 11 - 08014 BARCELONA

PORTONOVO SILVESTRE
 CERVESEERIA-RESTAURANT

ESPECIALITATS DE LA CASA:
 Carns a la brasa
 Pernil de Guijuelo.

**MENÚ DEL DIA
 15€**

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

**Cuido tu mascota
 Siempre que necesitas!**

**Llamadas:
 +34 613 085 959
 Whatsapp:
 +5519998720209
 (Júlia)**

Hago paseos, cuidados y visitas a domicilio

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostresos que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES

Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME

Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?

El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Cultura de Barri

Memòria | EcoMuseu Urbà Gitano

Al carrer de la Cera del Raval hi ha l'EcoMuseu Urbà Gitano de Barcelona, que es pot visitar de dilluns a divendres. L'espai impulsa la recopilació de la memòria oral i visual del poble gitano.

'Fora de Reserves': escoles fetes museu

PROGRAMA ▶ Les escoles poden ser una mena de branca dels museus? Aquesta pregunta es respon de forma afirmativa gràcies a l'existència del programa *Fora de Reserves*, una iniciativa que impulsen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA. Aquest projecte aposta perquè els centres educatius públics acullin de forma temporal obres del fons d'art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona.

Així doncs, el *Fora de Reserves* inclou la instal·lació i l'exposició de les obres a instituts i escoles, reconeix els centres educatius com a espais expositius i també com una extensió de la mateixa institució-museu. L'objectiu és posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l'abast de tothom i provocar un diàleg entre els centres educatius, els museus i els artistes.

Aquest curs, el programa, que va arrencar el passat mes d'octubre, viu la seva segona edició i hi participen quatre centres educatius, tant d'educació primària com de secundària. L'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (Sants-Montjuïc) participen per segon any consecutiu en aquest programa acollint les obres *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, i *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes, respectivament. I s'hi han incorporat l'Escola Josep Maria de Sagarra (Gràcia) i l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), on Jaume Pitarch i Isabel Banal han instal·lat les seves obres *Sabó d'Alep* i *Al cistell*.

La temàtica d'aquesta edició, tal com expliquen els seus impulsors, gira al voltant de "la idea de cos i la manera com aquest està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge".

Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona

CULTURA POPULAR ▶ Aquest 2024 es commemoren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant a la ciutat i al món, que va aparèixer al Llibre de les Solemnitats de Barcelona, que inclou una explicació sobre la presència municipal a la processó del Corpus del 1424.

Per tal de celebrar aquesta efemèride històrica s'han programat un seguit d'activitats, que inclouen una exposició itinerant que repassa la història gegantera de la ciutat a través de fotografies actuals i històriques, acompanyades d'un text que resumeix els moments àlgids d'aquests sis segles. També permet

Una exposició fotogràfica itinerant repassa la història gegantera de la ciutat i els seus moments àlgids

repassar les dates més destacades a partir d'un fris cronològic que compara les fites de la ciutat amb les fites gegantes. Fins al 12 d'abril es pot visitar a l'Espai Mercè Sala (estació de metro Diagonal) i fins al 30 d'abril a l'Ateneu el Poble, al barri de la Sagrada Família. És una molt bona oportunitat per conèixer de prop la història d'un dels grans trossos de la cultura popular barcelonina.

En paral·lel, el 28 d'abril es farà el primer gran acte de la celebració dels 600 anys amb la Trobada Nacional de Gegants, que reunirà un total de 230 colles gegantes a l'Arc de Triomf. Els gegants barcelonins encapçalaran la commemoració, ja que el Corpus d'enguany també suposa els 600 anys del Gegant de la Ciutat de Barcelona.

Titelles per a adults a l'Ateneu Popular 9 Barris

Foto: Ateneu Popular 9 Barris

FESTIVAL ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris acollirà els dies 25, 26 i 27 d'abril la desena edició del Ròmbic, el Festival de Teatre de Titelles per a Adults de Barcelona.

Es tracta d'una mostra d'un gènere que en l'escena cultural barcelonina i catalana no és gaire conegut, però que aspira a continuar creixent. Impulsat per l'Associació Titellaire de Roquetes i l'Ateneu Popular 9 Barris, el festival aposta per promoure, a través d'aquest gènere artístic destinat a les persones adultes, la sàtira, l'humor, la crítica i l'erotisme, entre altres.

Les companyies protagonistes de l'edició d'enguany seran La Court des Miracles, Urmah, Zero en Conducta i Pelele. El públic podrà gaudir de quatre espectacles: *Cecs*, *Los funestos esposales de Don Cristóbal*, *La Phazz* i *De bestiae e humani*.

La desena edició del Ròmbic significarà un pas més en la consolidació d'una trobada artística pensada, creada i escenificada, tal com afirmen des de la seva organització, "des del mateix centre de la perifèria barcelonina" i amb una mirada cultural d'arrelament i de transformació social.

Foto: Ajuntament

La Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot, arriba a la seva 23a edició

FOTOGRAFIA ▶ El Centre Cultural La Farinera del Clot tornarà a acollir, a partir del 3 de maig, una nova edició de la Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot. La cita fotogràfica celebrarà enguany la seva 23a edició i s'allargarà fins al pròxim 1 de juny.

En aquesta ocasió, la mostra fotogràfica, que està organitzada pel Grup Fotogràfic Sant Martí, tindrà com a temàtica el mateix edifici de La Farinera del Clot, ja que enguany celebra el 25è aniversari. Això farà que les fotos del concurs hagin de ser sobre espais, punts de vista i racons inèdits de l'edifici. Una modalitat que arriba després que el 2023 les apostes temàtiques fossin la fotografia de

carrer, d'una banda, i la temàtica lliure, de l'altra.

QUATRE DIES DE FESTA

En paral·lel, La Farinera del Clot celebrarà el seu 25è aniversari el mes de maig amb una programació especial que tindrà lloc entre els dies 8 i 11. L'equipament, de gestió ciutadana, es va inaugurar el 1999 i al capdavant hi té la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa (FECCA).

D'altra banda, aquest mes d'abril La Farinera organitza el dia 27 d'abril el setè Concurs internacional de literatura ràpida de la plaça de les Glòries. Consisteix a escriure un relat en 90 minuts a partir de tres paraules clau.

Foto: La Farinera

El conjunt de Borja López rebrà el pròxim diumenge 7 d'abril la Unió Atlètica d'Horta, en partit corresponent a la 24a jornada de la Lliga Elit. La UE Sants hi arribarà després de la victòria per 1-2 contra la UE Figueres del passat 24 de març.

Golejada als estigmes

» El CF Tramontana, del barri de La Mina, és el primer equip federat amb jugadores gitanes de l'Estat
 » "Soc dona, gitana i m'encanta el futbol, i ningú m'impedirà que en gaudeixi", diu Lola Santiago

Toni Delgado
BARCELONA

Som al camp descobert de futbol 7 de la Zona Esportiva de la Mina, a Sant Adrià de Besòs, i Lola Santiago aprofita la caputxa de l'abric per protegir-se del vent. "Soc dona, gitana i m'encanta el futbol, i ningú m'impedirà que gaudeixi de la meva passió. Des de petita he practicat aquest esport a l'escola i al carrer, i no m'importava ser l'única nena ni m'afectaven els comentaris que em fessin. Així que no pots ni imaginar-te l'orgull que sento de formar part d'un equip de gitanes", confessa.

El CF Tramontana, que competeix al grup 4 de futbol 7 amateur, és el primer equip federat amb jugadores d'ètnia gitana de l'Estat. "Hi ha qui ens diu que, com que som gitanes, hauríem d'estar casades amb 16 anys o que robarem les pilotes... Arrosseguem molts estigmes que cal erradicar", afegeix la Lola.

A Samara Leria les bajanades també li entren per una orella i li surten per l'altra. "De petita jugava a futbol, però quan em vaig fer gran vaig deixar-ho perquè em feia vergonya. Ara gaudeixo entrenant-me i competint amb un grup especial que es fa estimar", afirma satisfeta.

L'entrenadora Elisabeth Navarraz arriba a les instal·lacions acompanyada de les seves filles, l'Eli i la Valeria, a qui ha anat a recollir a l'escola. "Tant de bo alguna d'aquestes jugadores arribi lluny. Seria un orgull que ho aconseguís una futbolista gitana i de la Mina", desitja, en veu alta, Navarraz, que no va tenir la sort de jugar en un equip del barri —perquè no n'hi havia— i va haver de fer-ho al CE Sant Gabriel o al Bon Pastor.

LA FUNDACIÓ

L'alma mater del projecte és Toni Porto (Jerez de la Frontera, Cadis, 1967), que, a finals dels 80, va aterrar a la Mina. Al barri es va enamorar de l'Adela, amb qui ha tingut tres fills (el Manolo, el Jose i l'Antonio). És avi de nou nets. Quan el Manolo i el Jose jugaven, amb totes les despeses pagades, al CF Damm, Porto va decidir fundar el CF Tramontana perquè els amics dels fills també tinguessin l'oportunitat de jugar a futbol.

El cos tècnic i algunes jugadores del CF Tramontana, a la Mina (Sant Adrià de Besòs). Foto: Toni Delgado

Han passat 24 anys i Porto conserva intacta la passió i l'esperit altruista. Li brillen els ulls parlant de l'entitat: "En aquest club eduquem a través de l'esport, no acceptem les paraules ni que s'empin per ximpleries i estem pendents que els nens i les nenes vagin al col·legi. Si no ho fan, saben que no podran continuar amb nosaltres". L'entitat ha canviat i canvia moltes vides.

"El cinema quinquè, com el d'*El Torete* o *El Vaquilla*, no va ajudar gens el barri, on, com a tot arreu, hi ha gent bona i gent do-

Toni Porto va fundar l'entitat perquè els amics dels seus fills juguessin a futbol

lenta", denuncia Porto, actor que, des del seu debut a *El último baile* de Carmen Amaya, ha sortit a sèries com *Al otro lado*, de Berto Romero, o a pel·lícules com *El Rei Peret*, el seu últim rodatge.

L'extrem Ester Gómez podrà presumir tota la vida d'haver estat la primera golejadora del primer equip federat amb jugadores gitanes de l'Estat, en el triomf contra el CF Vallldoreix (4-1), el 7 d'octubre del 2023. Gómez, que desprèn lideratge i seguretat, recorda com fa temps els nens anaven a buscar-la a casa perquè anés a jugar a futbol amb ells. "A mi, que era una nena! Sempre he estat enamorada del futbol, que és ple de valors com el respecte o la humilitat, i que et

pot regalar una gran família. El millor d'aquest equip és que cada una aporta una peça que ens complementa", enraona Gómez.

És un grup en creixement, perquè hi ha noies que no havien jugat mai a futbol o ho havien fet poc. Creat el setembre passat, l'equip ha guanyat en confiança a la gespa i en complicitat entre les jugadores que, en paraules de l'entrenadora, "necessiten gestionar més les emocions i, a poc a poc, també llegir les situacions millor". Sap com motivar-les, exigir-les i felicitar-les.

Els progressos són evidents. A la primera volta van perdre per 7-1 contra la UE Rubí, a qui el passat 13 de gener van superar per 4-3 i contra qui havien d'haver començat el curs. El CF Tramontana va haver d'ajornar el partit perquè no tenia prou diners per pagar les fitxes.

El cost de les fitxes federades va de 120 a 130 euros i l'arbitratge costa entre 70 i 80. L'ajuda de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs cobreix escassament la quarta part del pressupost anual del CF Tramontana, que té tres equips federats (el futbol 7 femení amateur i un benjamí i un aleví masculins). "Necessitem que alguna empresa ens esponsoritzi. Aquest és un barri amb moltes necessitats i els nens i nenes no paguen quota, més aviat una quantitat simbòlica, i si un mes les famílies no poden pagar, ho acabo posant jo", exposa Porto.

Emilia Moreno no perd el carisma ni amb dècimes de febre: "A mi l'esport mai m'havia cridat l'atenció i em feia mandra. Si vo-

lia sortir a córrer, em vencia el fred. L'any passat vam encetar un projecte per fer esport al barri i ens vam acabar centrant en el futbol, que ara m'encanta", confessa Moreno. Aquell equip va ser l'embrió del futbol 7 amateur del CF Tramontana, que s'ha creat gairebé des de zero.

MOLT EMPÀTICA

Des que Alejandra Martín va començar a xiular partits és molt més empàtica amb el col·lectiu arbitral com a jugadora. Abans s'empipava més quan li feien una falta. "Ara

L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs "cobreix escassament la quarta part del pressupost"

em tranquil·litxo perquè sé que no és agradable que et qüestionin una decisió. Qui xiula només té dos ulls i se li poden escapar detalls. A més, si l'àrbitre no t'ha assenyalat la falta, no ho farà per molt que et queixis", exposa l'Alejandra.

La seva germana bessona, Claudia Martín, és una enamorada del futbol i del ball, i mai s'avorzeix. És pura energia: "M'encanta compartir el que sé. Crec que tinc traça ensenyant, i per això vull ser professora. Ah, i per què no, actriu de Hollywood... [*Riem*]".

Alison Medina somriu amb els ulls i es retrata com una "extravertida molt boja" que està enamorada de l'esport: al seu país, Honduras, ha practicat bàsquet, futbol i boxa. "No m'ha

costat gaire adaptar-me a aquest grup i a les companyes, que són molt amables i molt bones persones i jugadores", comparteix.

Medina va anar a provar a l'equip convençuda per la seva amiga Manuela Galvis. La colombiana té un gran poder de persuasió. "Quan jugava a l'Atletico Nacional vaig patir tres esquinços de turmell, tots tres a l'esquerre, i em van dir que no podria tornar a jugar. Fa poc m'han fet proves i la doctora em va assegurar que ja estic curada. Soc molt feliç", celebra Galvis.

Laia Ramos se sent "lliure" jugant a futbol. El pare, entrenador, li ha transmès la passió per "aquest esport tan bonic". "Des de ben petita he vist partits i amb 10 anys vaig començar a jugar al col·legi. A molts companys els va sorprendre veure'm amb unes botes de futbol només perquè era una nena", recorda la Laia.

"Tinc ansietat, i conviure i esforçar-me amb les companyes fa que estigui més activa, no pensi tant, desconnecti i em superi a mi mateixa. Aquest grup és terapèutic", agraeix la defensa Jessica Ortega.

A l'últim fitxatge, Yamila Piedra, li encanta defensar, i els seus ulls, molt ràpids, es queden amb el detall més petit: "M'hauria encantat començar la temporada, però no ho vaig poder fer. L'espera se m'ha fet llarga".

Comença l'entrenament i al camp hi ha David Ramos, l'altre entrenador, que sembla inesgotable i va d'un lloc a un altre: "Vull que la pilota vagi de pressa... Així, així... Què busco? Qualitat, qualitat i qualitat!". "Som-hi, som-hi! Aquest és el camí!", intervé la tècnica Elisabeth Navarraz.

Després de jugades assajades i d'un bon nombre d'exercicis, acaba l'entrenament. Algunes jugadores, però, continuen corrent i jugant una bona estona, abans d'acomiar-se alegres i esgotades. És quan Ramos, ja més tranquil, enraona sobre el full de ruta: "La intensitat és el més important d'un entrenament, on cal deixar-se l'ànima i estar amb els ulls i les orelles ben oberts. Sé que de vegades algunes jugadores em miren i pensen que soc un exagerat. Jo només vull que creixin dins i fora del camp, i això les farà gaudir encara més". Les jugadores frueixen a la gespa. Ja no s'entrenen dos dies a la setmana, sinó tres.

No t'ho perdís

Foto: Fundació Tàpies

Cadascú, un univers

L'artista japonesa Chiharu Shiota, coneguda internacionalment per la creació de les seves instal·lacions, ha inaugurat una nova exposició a la Fundació Antoni Tàpies. Tota està feta de fils vermells en forma de teranyina gegant, la qual representa la connexió entre els ciutadans i també els vasos sanguinis. Entre altres, aquests fils atrapen objectes quotidians com unes claus, cadires, unes sabates i fins i tot un cor. Totes elles són figures simbòliques que, a la vegada, fan referència a l'obra del mateix Tàpies, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Famosos

Jason Derulo (Florida, 1989) ha omplert el Sant Jordi Club en la seva única parada a Catalunya al llarg de la gira internacional que està fent actualment, *Nu King World Tour*. Hi actuava el 2 d'abril, davant d'unes 3.000 persones que van ballar al ritme d'algunes de les seves cançons més populars, com ara *Whatcha Say*, *In My Head*, *Trumpets* o *Talk Dirty*. El cantant, compositor i ballarí nord-americà és una de les figures de la música pop i hip-hop més reconegudes a nivell mundial i destaca per haver publicat set àlbums i centenars de cançons, algunes amb artistes com Farruko, David Guetta o Meghan Trainor, entre altres. Derulo també ha fet fins a sis gires arreu del món, en les quals ha fet arribar la seva música a tots els continents, ha rebut diversos premis i reconeixements per la seva trajectòria musical i ha aparegut en diverses pel·lícules.

La fitxa

QUI ÉS?

J A S O N D E R U L O

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant reconegut mundialment
És una de les figures més destacades del pop i del hip-hop

QUÈ HA FET?

Ha omplert el Sant Jordi Club
Hi actuava el 2 d'abril davant de milers de persones

A LES XARXES...

Els fans recorden els millors 'hits' de l'artista
Al concert van sonar els seus grans èxits mundials

Llibres

A la foguera!
Carla Vall

L'advocada Carla Vall, lletrada de personatges públics com Jenni Hermoso o Paula Bonet en casos relacionats amb violències masclistes, presenta aquest llibre que revisa els judicis fets a les bruixes de tots els temps. Parla de casos reals i, alhora, reflexiona sobre els mecanismes que porten les noves caceres de dones en l'actualitat.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Aquesta obra està protagonitzada per les *Espies de Veritat*, de la famosa sèrie de dibuixos animats emesa al desaparegut canal K3. A través del fracàs de les tres espies en una missió, l'espectacle tracta el cansament acumulat d'una generació obligada a ser la solució a tots els problemes del món. Es pot veure fins al 14 de maig a la Sala Beckett.

Música

A contrallum
Roger Padrós

És el segon disc de l'artista català, que va saltar a la fama per participar a *La Voz*. Té onze cançons d'estil pop que neixen d'un treball d'introspecció personal i musical del cantautor. Les emocions són les protagonistes de l'àlbum, que conté lletres que parlen sobre el dol, la felicitat, l'amistat, la confiança, l'autoestima, els records o el pas del temps.

Pelis i sèries

Godzilla i Kong: el nou imperi
Adam Wingard

El film narra la batalla de Kong i Godzilla contra una amenaça desconeguda que vol acabar amb el planeta. Les seves mateixes històries personals i orígens seran la clau per vèncer l'enemic a l'èpica Illa Calavera, escenari de les darreres pel·lícules de King Kong. Rebecca Hall, Brian Tyree Henry i Dan Stevens en són els protagonistes principals.

ESTILS DE VIDA

Dormir bé per poder viure millor

Foto: Freepik

i HIGIENE DEL SON

Donem molt poca importància al fet de dormir. Sembla que ens faci nosa, fins i tot, perquè voldríem treballar una mica més, acabar de veure la nostra sèrie preferida o continuar tafanejant a les xarxes. Però el fet de dormir és imprescindible per a una bona qualitat de vida i és evident que no ho fem del tot bé, perquè la Societat Espanyola de Neurologia adverteix que el 48% dels espanyols i el 25% dels infants no descansen prou.

Els factors que afecten el son i sobre els quals hem d'incidir són la duració, o sigui, la quantitat d'hores que dormim; l'eficiència, o el temps que triguem a adormir-nos; el moment que triem per fer-ho; la regularitat i els horaris; el grau d'alerta que mantenim; i, finalment, la qualitat del son en si mateixa, és a dir, si realment ens serveix per recuperar-nos físicament i mental.

És important detectar els casos greus d'insomni o apnea, que s'haurien de tractar adequadament. La resta de desajustos es poden corregir amb una bona higiene. La recepta, en general, seria descansar set hores com a mínim, relaxar-se abans de dormir per facilitar el procés, seguir uns horaris regulars i reduir al mínim el grau d'alerta per poder descansar plàcidament.

Les claus.....

SON

La Societat Espanyola de Neurologia adverteix que un 48% dels espanyols dormen malament

FACTORS

La manca d'hores de son, els horaris irregulars i el grau d'alerta són factors que ens afecten

INSOMNI

Si patiu habitualment insomni o apnea, n'heu de parlar específicament amb un especialista

HIGIENE

Perquè el son sigui reparador cal dormir les hores suficients i, sobretot, seguir un horari

Foto: Freepik

La truita de patates amb ceba, el formatget fresc de cabra i el iogurt natural cremós, entre els millors productes de l'any d'Ametller Origen

Què tenen en comú el gaspatxo, el brou d'escudella, la crema de carbassa, la truita de patates i ceba o el iogurt cremós natural d'Ametller Origen? Més de 14.000 persones els heu escollit com els nostres *Millors productes de l'any*. Completen el llistat les irresistibles cireres i carxofes, la salsa de calçots, el formatget de cabra, les nous i la botifarra crua de poble!

Durant els mesos de gener i febrer us hem preguntat quins són els vostres imprescindibles. Aquells productes que sempre us acompanyen. Aquells que quan marxeu de viatge o no teniu una botiga Ametller Origen a prop us falten en el dia a dia... I aquest ha estat el resultat!

El que tenen en comú tots els productes favorits elaborats és que els cuinem al nostre obrador d'Olèrdola, on cada dia gairebé 200 persones s'hi dediquen en cos i ànima perquè tu els puguis gaudir a casa teva! I ho fem com tu ho faries a casa: amb ingredients 100%

naturals i sense conservants ni colorants per aconseguir productes de la màxima qualitat i amb el màxim de nutrients.

Pel que fa a la millor verdura i fruita, els guanyadors han estat les carxofes —que les cultivem als nostres camps propis, concretament a Camarles, a les Terres de l'Ebre i a Sant Boi de Llobregat— i les cireres —cultivades als nostres camps del Penedès, on el contrast tèrmic fa que aconseguim unes cireres espectaculars. Un cop collides, te les portem del camp a la botiga en menys de 24h perquè puguis gaudir d'unes carxofes i cireres ben fresques i amb el màxim sabor.

A més, també treballem de la mà de proveïdors locals perquè aquells productes que no elaborem directament nosaltres, com les nous, siguin de la millor qualitat i amb el millor sabor.

Ja els has tastat tots? Descobreix a <https://corp.ametllerorigen.com/millors-productes-de-lany> què els fa únics!

M&CO

METROPOLITAN
SPORT CLUB & SPA

NOMÉS FINS AL 21 D'ABRIL
COMPARTEIX METROPOLITAN AMB ELS TEUS AMICS
I GAUDEIX DE TOTS ELS REGALS I AVANTATGES
QUE HEM PREPARAT PER A TU.

METROPOLITAN GALILEO
C/ GALILEO 186

METROPOLITAN LAS ARENAS
C. C. LAS ARENAS DE BARCELONA

www.clubmetropolitan.com

